

[Alfred Kristensen.]

snitsprisen. Det samme er tilfældet for den ikke konjunkturberegne svinebesætning. Tager vi ejeren af en jævnt stor bondegård eller en lille proprietærgård, som har et halvt hundrede kreaturer over 2 år, kan vi hurtigt regne ud, hvad det betyder. Det betyder, at denne skatteyder får en ansat slutformue, der er 50 000 kr. for lille. Ja, men det er jo i strid med loven, som siger, at kreaturer skal ansættes til deres værdi, og selvom nu forholdene — for der er selvfølgelig en forklaring på det — har ført med sig, at man trappevis ikke er fulgt med, fordi man hele tiden har troet, at man stod ved højden og skulle gå ned igen, må jeg nu gøre opmærksom på, at dette ikke kan fortsætte, og jeg opfordrer den højtærede minister til at drage omsorg for, at forholdet ændres. Jeg henviser til — og jeg tror, den højtærede minister vil finde frem til det samme resultat —, at det er i strid med loven, hvis man fortsætter på den måde.

Må jeg dernæst opfordre den højtærede minister til at tage meget stærkt under overvejelse, at den ekstraordinære afskrivning på maskiner o. s. v., på bygninger, skibe, inventar, og hvad der ellers er tale om, bringes til ophør. Den blev gennemført for 3—4 år tilbage under helt andre politiske forhold, idet man dengang fra regeringens side mente det nødvendigt gennem disse foranstaltninger at opfordre til og præmiere investering på en meget omfattende måde. Den politik, der nu føres, går ikke i samme alvorlige grad ud på at opfordre til investering, hvorfor selve grundlaget for en ekstraordinær afskrivning er borte. Det viste sig også derved, at finansministeren sidste år, altså med virkning for indeværende år, ændrede reglerne, således at de blev noget udvandede. Men jeg må opfordre til, at man nu bringer ordningen helt til ophør. Det er ikke blot betænkeligt, at man kan afskrive i de gode år på anskaffede maskiner og derved holde sin indkomst nede, men det er meget mere alvorligt, at disse regler giver mulighed for, at en række skatteydere kan placere deres indtægt delvis efter valg, og så vælger de selvfølgelig at placere afskrivninger på de år, hvor indtægten er stor, for at undgå progressionen ved skatteudskrivningen. Noget sådant må vi vistnok se at komme bort fra. Jeg opfordrer den højtærede minister til at afskaffe disse særlige regler, og det må efter min mening ske snarest muligt.

Endelig vil jeg fremdrage et spørgsmål,

som for mig nærmest synes at være uløseligt; men finansministeriet har jo en stab af veltrænede embedsmænd på dette område, og derfor nævner jeg det. Sidste år forud for den 10. almindelige vurdering til ejendomsskyld blev der fra ligningsmyndighedernes og partiernes side her i rigsdagen givet et løfte om, at den 10. almindelige vurdering, selvom den måtte medføre en ganske betydelig forhøjelse af ejendomsskylden, ikke måtte medføre, at lejeværdien for bolig i enfamilieshuse, i parcelhuse, ville stige. Man havde tidligere og har også for indeværende år den regel, at lejeværdien regnes til 5 pct. af ejendomsskylden. Denne regel bliver også fulgt i indeværende år, men for alle nybygninger, som er opført efter den 10. almindelige vurdering, har man nu fastsat den bestemmelse, at lejeværdien skal ansættes til 4 pct. af ejendomsskylden. Det må formentlig føre med sig, at man overalt må arbejde sig hen til den 4 pct.s ansættelse, men hvis man gør det, vil man hurtigt opdage, at man så ikke kan holde det løfte, der er givet med hensyn til, at lejeværdien ikke må stige. Der er jo rundt omkring i landet stigninger, ikke mindst i stationsbyerne, på 100 pct. af ejendomsskylden på bygninger, og så kan man nemt regne ud, at en nedsættelse fra 5 pct. til 4 pct. ikke vil svare til det løfte, der er givet. Jeg tror ikke, der er anden mulighed her end, at man fra regeringens side tager spørgsmålet op og prøver sig frem, eventuelt ser på muligheden af at tage afsnittet om lejeværdien af bolig i skattekommissionens betænkning op og forme det til et lovforslag, hvis regler så føres ud i livet. Nogen anden vej kan jeg ikke se, og selvom jeg vil indrømme, at heller ikke denne løsning er den helt ideelle, tror jeg, det vil blive den eneste mulige.

Jeg har gjort opmærksom på disse specielle spørgsmål overfor den højtærede fungerende finansminister, fordi det er mit indtryk, at vi muligvis i det kommende år eller for de næste 2 eller 3 år, hvor meget det nu bliver, vil komme til at stå overfor en vis stramning af vor skatteudskrivning, og hvis det sker, er det givet, at enhver påviselig uret i selve skatteligningen vil virke dobbelt hård og urimelig. Derfor er det på en alvorlig baggrund, jeg beder den højtærede minister tage disse forhold op til en realitetsovervejelse.

Hvis ikke de følgende ærede ordføreres udtalelser giver anledning til udvalgsbehandling, er jeg og mit parti rede til at stemme for lovforslaget, således som det er forelagt her.